

Nota de la PAH sobre la moció presentada per CIU en el últim ple municipal instant a la rehabilitació de les cases del Baldiri per a lloguer social.

Que CIU, ara que està a l'oposició, presenti una moció perquè es rehabilitin les cases del Baldiri, acusant l'actual govern de la seva degradació, és d'un cinisme polític francament aclaparador.

Quan CIU+PSC (el PSC que actualment forma el grup MES) governaven van tenir temps de sobres per rehabilitar-les i no ho van fer. A l'octubre del 2014, a la reunió de la Taula pel Dret a l'Habitatge es va acordar que en el ple del novembre s'aprovaria la cessió de les cases del Baldiri per a lloguer social. El pressupost per els reparacions es va estimar en 14.000€ perquè en aquell moment les cases estaven en prou bon estat. La cessió es va aprovar però les obres no van començar i les cases es van anar degradant fins el punt de que, al 2015, el pressupost es va elevar a 70.000€. Uns diners que en realitat no tenien en efectiu com ens van voler fer creure sinó que depenia de la venda de patrimoni. Total, les cases no es van rehabilitar ni es va fer res per protegir-les dels robatoris i actes vandàlics que van patir. Quan l'actual govern es va constituir, les cases ja estaven en un estat lamentable.

A banda d'aquest fet, el govern de CIU+PSC (MES) des del juny del 2014 tenia a la seva disposició els expedients per sancionar els bancs perquè cedissin part dels habitatges buits per a lloguer social, i no va fer res. Quatre anys de govern i ni un sol habitatge de lloguer social, aquest és el trist balanç del govern de CIU+PSC en política d'habitatge.

Le trista història de les cases del Baldiri només és la punta de l'iceberg de la lamentable situació en què es troba la nostra ciutat en matèria d'habitatge. Des de que va esclatar la crisi al 2007, cap partit, cap, s'ha dignat a elaborar una política d'habitatge per a la nostra ciutat basada en un diagnòstic real de l'emergència habitacional que venim patint per tal de donar una resposta adequada a aquelles famílies més durament colpejades per la crisi. (Amb tantes famílies a l'atur o amb feines molt precàries i amb moltes d'elles desnonades per no poder fer front al deute hipotecari o per no tenir prou recursos per a pagar un lloguer a preu de mercat, l'únic que fins ara oferia la Oficina d'Habitatge de la nostra ciutat és una borsa d'ajut al lloguer...per aquells que tenen nòmina. Amb això ja està tot dit.)

Aquest buit polític ha facilitat l'aparició de petites màfies i d'aprofitats que mercadegen amb la ocupació de pisos buits la qual cosa està generant seriosos problemes de convivència en alguns barris de la nostra ciutat abocant a moltes famílies realment necessitades a viure situacions conflictives i angoixants. A la PAH ho venim denunciant des del 2014. Ni cas. Ara s'ho estan trobant. (La majoria de pisos buits propietat de bancs estan ocupats, de manera que encara que l'ajuntament hagi per fi aconseguit arribar a un acord amb el banc perquè cedeixi algun dels pisos per a lloguer social, es troben en la impossibilitat de fer-ho.)

La PAH, repetim una vegada més, és apartidista. No està ni a favor ni en contra de cap partit. Està a favor de que s'actui per tal de garantir un dret tan bàsic com és el de l'habitatge. Ara amb la llei 24/2015 sobre l'emergència habitacional i la pobresa energètica l'administració disposa d'una nova eina per fer front a aquesta emergència alhora que l'obliga a donar resposta a les famílies en risc de perdre l'habitatge o que ja l'hagin perdut. L'actual govern l'està aplicant, però tal com vam senyalar fa poc, al no haver previst cap estratègia concreta per dotar Sant Feliu d'un parc d'habitatges de lloguer social, li està constant revertir una situació que durant anys, per més que a la PAH insistíssim, l'administració no l'ha realment afrontat. Seguirem insistint i seguirem col·laborant fins aconseguir revertir-la.